

ЧУДОМИР ПОП НИКОЛА

Част 8 от „Делидимови одумки“

chitanka.info

Поп Никола, бог да го прости, е баща на сегашния поп Еня Бръсналката. В Сръбско-българската война бил фетфебел и много сърби изгъркалял по сливнишките баирища. Като се свършила войната, селяните го харесали, че му било голямо гърлото и когато пее, камбанарията се клати, та го запопили. Добър християнин беше и напътстваше простосмертието човеческо.

Веднъж, като излизал от черкова, баба Пенка Святата, дете меси просфорите, го запитала:

— Отче поп Николчо, като пишеш ката неделя умрелите, къде дяваш книжките?

— На небето ги пращам — рекъл попът.

— Амчи как тъй, отче? — рекла пак баба Пенка.

— Кога ходя на лов за яребици — рекъл, — вместо пачаври пълня си пушката с тия книжки и като гръмна нагоре, те отиват при господя!

Горката баба Пенка три дни правила метани пред куната на св. Парашкева след тия грешни приказки.

На Лаля Мандалото пък магарето често му влизало в бахчията и му пасяло зелето, тъпкало му пипера, доматиите и другите зарзавати. Поп Никола среща Лаля и му дума:

— Лалчо, комшу, да си прибереш ешека крастави, че ще му светя маслото някой ден!

А Лалчо се прави на иблямбашия и не чува.

Пипнал попът магарето веднъж сред бахчията, вързал го за кратунката круша, отворил му устата, натикал му навътре един прав клин и го пуснал. Ритало магарето, ревало, ама колкото се върти, клинът по се заячва и не мърда. Отишло си тичешком у тях, изправило се до врачките и загледало жално накъм къщи с отворени уста. Най-напред го видяла Мандалка и се развикала:

— Лалчо бре, Лалчо, я ела да видиш това пусто магаре, защо е зяпнало насреща ми? Гаче ли иска нещо да ми каже, пък не може!

Излязъл Лалчо по бели гащи и що да види! На магарето клин в устата!

— Тая работа е на поп Никола, верицата му поганска! Оня ден рекъл на кмета: „Мандалът, рекъл, си е пуснал магарето из хорските имоти и моето зеле изпояде, ама ще му дам аз една клечка да си очисти зъбите, че да ме помни!“ Негова работа е!

— Господ дано убие поп Николча — разфучала се Мандалка. — Дано велики пости да не дочака и устата му разчекнати да видя, като на нашето магаре! Дано по гръб го пренесат през реката и свещи да му горят до ушите, дето мъчи тъй хайванчето!...

А пък да знаеш, прокълне ли някого Мандалка, все едно че мишеморка му е сипала в гърлото!

Залиня оня ми ти поп, залиня и дорде се покаже синият бакълец, смряска се, опъна крака у тях в собата, а устата му зяпнали като пощенска кутия към тавана. С очите си го видях. Кога го носеха в черква, бяха го превързали с бяла кърпа през шията, да му приберат челюстите. Тогава се запопи на негово място тоя алимент, син му де, ама за него ще ти разправа друг път.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.